

сѣбралъ войскѣ отъ тамъ и отъ Правадія (Овечъ) и заобиколилъ Тѣрново; а Иванку тайно избѣгалъ отъ Тѣрново, и отишълъ при Гѣрцитѣ. Царь Петръ впрочемъ былъ миролюбивъ, и ако и да е былъ приелъ при себе си и по малкія си братъ Иванница, или както въобще го називаватъ Историцитѣ „Колояна“ за да царува и той заедно съ него, но при всичко това, боляритѣ него давали отгорѣ му и укорявали слабія му невоинственъ характеръ, по тая причина, и подиръ една година 1197 год. убива го единъ рѣшителенъ Бѣлгаринъ. —

Подиръ смъртта Петрова, боляритѣ и народъ-тъ нарочно призвани въ Тѣрново, превзгласили по малкія Петровъ братъ Калояна за царь Бѣлгарски въ 1197 год.; собственото Бѣлгарско име впрочемъ на тоя царь, не е *Калоянъ*, но *Иванъ* или *Иванница*; а наименованіето Калоянъ, му се дали Гѣрцитѣ, понеже въ 1188 год., ёще въ времето на царуванѣто на брата му Асѣня I, той е былъ даденъ по единъ договоръ като залогъ на Грѣцкія царь Исаака II; и той се до толкова отличилъ, щото Грѣцкія тоя царь го много обикналъ, и го произвелъ въ високъ придворенъ чинъ, и вижда се далъ му е и названіето Калоянъ. Той не е можялъ обаче да тѣрпи високомѣрнатѣ Грѣцкѣ гордостъ; и сполучва да избѣга отъ Цариградъ, и да се завърни въ Тѣрново. Тоя царь Калоянъ былъ непримиримъ врагъ съ Гѣрцитѣ; а по характера си, той приличялъ на брата си Асѣня I; но по свирѣпъ и по жестокъ отъ него въ всичкитѣ свои дѣйствія. Той е ималъ впрочемъ едно голѣмо нерадѣніе къмъ всичкитѣ религіозни въпросни бѣрקותи, които по онова време върлували въ Бѣлгарія; и като Държавенъ и воинственъ человекъ, той малко вниманіе обръщялъ къмъ богомилиститѣ, или на пропагандитѣ, които Папата пращялъ въ Бѣлгарія за да въведе католицизмъ-тъ, или уніатъ. Като станялъ царь, той се постоянно трудилъ и тѣрсилъ причини за да напада на Грѣцкото царство, и въ тогавашнитѣ му владѣнія Тракія и Македонія; да влиза и да ги разграбва. — Той е ималъ много Кумани въ войската си, даже съпруга-